

[Bollmann.]

get en genfremsættelse, og jeg kunne naturligvis nøjes med at henvise til, hvad CDs tidligere ordfører i denne sag har udtalt, men da CD ikke før valget var repræsenteret i udvalget, vil jeg gerne knytte et par yderligere bemærkninger hertil.

Som det fremgår, indeholder lovforslaget to afsnit, et om energiøkonomi og et om begrænsning af råstofforbruget i byggeriet.

For så vidt angår det energiøkonomiske sigte vil man give mulighed for at skærpe kravene til drift og vedligeholdelse af opvarmnings- og ventilationsanlæg. Midlet hertil er bl. a. krav om, at varmemesteruddannelsen gøres obligatorisk. Her er der ifølge fremsættelsen tale om varmemestere, der skal passe større fyr og ventilationsanlæg. I den forbindelse var det naturligvis interessant at få at vide, hvad der forstås ved større fyr, og om der er kapacitet til stede til denne udvidelse af uddannelsen.

Hensigten med den øvrige del af lovforslaget, der vedrører begrænsning af råstofforbruget ved udførelse af bygge- og anlægsarbejder, ser måske umiddelbart tiltalende ud, men man kan frygte, at der er tale om, at lidt for store beføjelser tillægges boligministeren. Det er vanskeligt ud fra lovforslaget at se, hvilke materialer der kan blive tale om, og også, hvordan restriktionerne i øvrigt tænkes gennemført. En mangelsituation med hensyn til visse råstoffer har vel hidtil givet sig udslag i, at byggesektoren har fundet alternative byggematerialer, hvor der har været mulighed for det. Alene de intentioner, der ligger bag ved selve råstoffloven, og de restriktioner, der bliver en følge af denne, vil vel give arkitekter, ingeniører og byggeriets folk i øvrigt tilstrækkeligt med retningslinjer for, hvordan råstof- og materialesituationen udvikler sig. Der er vel heller ingen, der vil modsig mig, når jeg påstår, at byggeriets folk nok kan tænke selvstændigt i så henseende.

Efter CDs opfattelse er denne del af forslaget ikke ubetinget en konsekvens af råstoffloven, men muligvis snarere en overflødig overbygning på denne. CD vil derfor overveje forslaget meget nøje og i øvrigt gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Gert Petersen (SF):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi stiller os positivt til det lovforslag, der her er fremsat.

Det gav vi også udtryk for, da det var fremsat i forrige samling.

Jeg vil godt lige føje til, at det undrer mig lidt, at der er en del ordførere, der er så skeptiske, som de er. Jeg ved ikke rigtig, hvordan man så vil løse problemerne. Hvis vi mener det alvorligt med, at vi skal spare på vores ressourcer og udnytte ressourcerne optimalt, ja, så skal der altså nødvendigvis noget planlægning til. Det kan ikke undgås.

Så er der nogle, der ligesom betragter alt, hvad der hedder planlægning, som udslag af bureaukrati. Lidt bureaukrati fører det måske med sig, men vi kan ikke få det begge veje. Enten selder vi løs af vores ressourcer, og så bliver de brugt op, og så vil man i løbet af relativt få år, i hvert fald i løbet af de kommende generationer, stå med en meget, meget tung arv efter os, eller også tager man den planlægning, som er nødvendig, også selv om det kan medføre visse ulemper, som man ikke mærker, når man bare kan solde løs. Så enkelt er det egentlig.

Bolvig (RV):

Jeg skal blot i vores ordførers fravær henvise til ordførerens bemærkninger ved første behandling i forrige samling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Stort set er dette forslag jo en følge af det foregående forslag. Selvfølgelig skal vi da ikke unødigt bruge løs af råstoffer. Selvfølgelig skal vi da bruge omtanke, når vi bruger vores råstoffer, og der kan vel også være rimelighed i, at man prøver at få genanvendelse af materialer gennemført osv. osv. Ideen i det kan sådan set være god nok, nemlig at man begynder at føre en rimelig samfundshusholdning. Men i relation til det, jeg sagde om det tidligere forslag, mener jeg ikke, at man skal være så bange for, at de råstoffer, man bruger til vores bygninger herhjemme, slipper op. Det er simpelt hen blot en modesag, dette, at man begynder at fremføre den slags.

Noget andet og mere væsentligt er vel nok, at vi udnytter den energi, vi kan få, på rimelig måde, for vores energi er jo så sandelig blevet dyr. Jeg havde nær sagt, at kunne vi selv have klaret vores energi herhjemme, så var alle vores økonomiske problemer vel klaret i dette samfund. Derfor er det da væsentligt, at vi udnytter den energi, vi får, på bedst mulig måde,